

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **I. S.**, bývajúcej v K., Č. č.X., zastúpenej JUDr. F. K., advokátom v P., H. č. X., proti žalovaným **1/ R. J.** bývajúcemu v M., R. č.X., **2/ J. J.** bývajúcemu v N.D., T. č.X., o **určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 20 C 40/2005, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 6. októbra 2006, sp.zn. 1 Co 46/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným 1/, 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I rozsudkom z 28. novembra 2005, č.k. 20 C 40/2005-31, zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že je vlastníčkou bytu č. X., na siedmom poschodí obytného domu súpisného č. X. na B. ulici č.X. v K., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu. Žalobkyňu zaviazal zaplatiť žalovaným 1/, 2/ náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa podala svoj návrh po uplynutí premlčacej lehoty, ktorej sa žalovaní 1/, 2/ v konaní úspešne dovolali. Žalobkyňa kúpnu zmluvou zo dňa 30.4.2002 odpredala právnomu predchodcovi žalovaných predmetný byt, kúpna cena bola dohodnutá vo výške 461 490 Sk. Kúpna cena mala byť v zmysle zmluvy vyplatená vo výške 320 000 Sk po nadobudnutí hypotekárneho úveru zo S.S. a.s. a zvyšok vo výške 141 490 Sk do troch rokov od povolenia vkladu do katastra nehnuteľností. Katastrálny úrad v K. povolil vklad predmetného bytu dňa 15.5.2002 na právneho predchodcu žalovaných 1/, 2/. Po jeho smrti prešlo spoluvlastnícke právo k bytu na žalovaných 1/, 2/. Keďže do 15.5.2005 nebola

uhradená kúpna cena za byt, žalobkyňa dňa 17.6.2005 zaslala žalovaným 1/, 2/ oznámenie o odstúpení od kúpnej zmluvy. S poukazom na § 101 Občianskeho zákonníka, žalobkyňa od kúpnej zmluvy odstúpila po uplynutí všeobecnej trojročnej lehoty, ktorá skončila v danom prípade 15.5.2005. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Košiciach uznesením zo 6. októbra 2006, sp.zn. 1 Co 46/2006 odvolanie žalobkyne ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm.a/ O.s.p. odmietol. Účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že písomné vyhotovenie rozsudku súdu prvého stupňa so správnym poučením o možnosti podať odvolanie, bolo právnenému zástupcovi žalobkyne JUDr. R. M.PhD. doručené 13. decembra 2005. Nasledujúcim dňom od doručenia, t.j. 14. decembra 2005 začala plynúť 15 dňová lehota na podanie odvolania, ktorá uplynula 28.12.2005 (streda). Pokiaľ žalobkyňa podala odvolanie osobne na súde 16.1.2006, bolo podané po zákonnej lehote. Na túto skutočnosť nemalo vplyv oznámenie žalobkyne, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa 22.12.2005, o vypovedaní plnomocenstva pre advokáta JUDr. M. ako aj oznámenie JUDr. M. z 23.12.2005 o ukončení právneho zastupovania a vrátení rozsudku súdu.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala 5. januára 2007 dovolanie žalobkyňa, ktorá ho žiadala zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila s poukazom na ustanovenie § 237 písm.f/ O.s.p. Uviedla, že pripustením JUDr. R. M., advokáta v K., do konania ako jej právneho zástupcu, došlo k porušeniu jej procesných práv. Namietala, že plnomocenstvo zo dňa 23.6.2005, udelené tomuto právnenému zástupcovi, vlastnoručne nevypisovala, a najmä na tomto plnomocenstve nie je jej vlastnoručný podpis. Vytýkala súdom nižších stupňov, že nepostupovali so všetkou starostlivosťou a neskúmali, hoci aj porovnaním, pravosť podpisu na udelenom plnomocenstve.

Žalovaní 1/, 2/ žiadali dovolanie odmietnuť, považovali tvrdenia žalobkyne o popieraní vlastnoručného podpisu na plnomocenstve za účelové.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. v znení do 1. júla 2007, podľa ktorého je s poukazom na ustanovenie § 372o, zákona č. 273/2007 Z.z. potrebné vec právne posúdiť, dovolaním je možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd odmietol odvolanie ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm.a/ O.s.p. a vo svojom uznesení nevyslovil, že je proti nemu dovolanie prípustné. V danej veci nejde ani o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) a ani o jeho uznanie (neuznanie) alebo vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným).

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. nie je založená už tvrdením dovolateľa o tom, že

rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z vád uvedených v tomto zákonom ustanovení. Dovolanie je prípustné iba vtedy, ak je rozhodnutie odvolacieho súdu niektorou z vád uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. skutočne postihnuté.

Vzhľadom na námietky dovolateľky sa dovolací súd osobitne zamerlal na otázku opodstatnenosti jej tvrdenia, že v prejednávanej veci jej postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky : 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

O postup, odnímajúci účastníkovi možnosť pred súdom konať ide tiež vtedy, ak odvolací súd odmietne odvolanie účastníka ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm.a/ O.s.p. napriek tomu, že podmienky pre postup podľa tohto ustanovenie nie sú dané.

Dovolací súd skúmal, či postupom odvolacieho súdu v danej veci nedošlo k odňatiu možnosti žalobkyne konať pred súdom.

V zmysle § 24 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu.

V zmysle § 25 ods. 1 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta, plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť.

V zmysle § 49 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi.

V zmysle § 204 ods. 1 O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu, ktorého smeruje.

Lehota odvolania začína plynúť účastníkovi od doručenia rozhodnutia jeho zástupcovi s plnomocenstvom na celé konanie (§ 49 ods. 1), aj keď odvolanie potom podáva účastník sám, nezáleží na tom, kedy mu jeho zástupca už doručené rozhodnutie odovzdal.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa doručil rozsudok právnenému zástupcovi žalobkyne JUDr. R. M.PhD., ktorý tento riadne prevzal dňa 13.12.2005. Prípisom, osobne podaným na okresný súd dňa 23.12.2005 oznámil ukončenie právneho zastúpenia žalobkyne v konaní, s tým, že „vracia predmetný rozsudok a žiada, aby bol adresovaný priamo žalobkyňi“. Takéto jeho konanie však nemá vplyv na začatie plynutia lehoty na podanie odvolania a je v rozpore s § 22 ods. 5 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, v zmysle ktorého je advokát povinný do 15 dní od doručenia oznámenia klientovi o odstúpení od zmluvy o poskytovaní právnych služieb v zastupovanej veci, vykonať všetky neodkladné úkony ak klient neurobí iné opatrenia, to neplatí, ak klient oznámi advokátovi, že na splnení tejto povinnosti netrvá. Žalobkyňa oznámila súdu prvého stupňa vypovedanie plnomocenstva prípisom zo dňa 22.12.2005. V čase doručovania rozsudku súdu prvého stupňa, t.j. 13.12.2005, bola riadne zastúpená právny zástupcom pre celé konanie, a preto súd prvého stupňa správne doručoval rozsudok tomuto zástupcovi (§ 49 ods. 1 O.s.p.).

Na námietky ohľadom neplatnosti podpisu žalobkyne na splnomocnení dovolací súd neprihliadol, mal za to, že tieto sú účelové. Navyše žalobkyňa svojím oznámením súdu zo dňa 22.12.2005 o zrušení plnej moci k právnenému zastupovaniu potvrdila, že túto advokátovi JUDr. R. M.PhD. v konaní udelila.

Z uvedeného vyplýva, že postupom odvolacieho súdu, ktorý bol v súlade so zákonom, nedošlo k porušeniu procesných práv dovolateľky, priznanej jej zákonom v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 ods. 1, 2 O.s.p. a v dovolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie na súdoch nižších stupňov bolo postihnuté vadami uvedenými v ustanovení v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať napadnutým uznesením z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným 1/, 2/ vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky im však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodali kvalifikovaný návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. mája 2008

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :